

عنوان مقاله:

منع تحصیل در داوری

محل انتشار:

دومین همایش ملی تحقیقات میان رشته ای در مدیریت و علوم انسانی (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

سیدسجاد خالوئی تفتی - دانشجوی کارشناسی ارشد حقوق خصوصی دانشگاه ولی عصر رفسنجان (عج)، کرمان، ایران

محمدجواد عباسی نژاد - فارغ التحصیل کارشناسی ارشد حقوق خصوصی دانشکده حقوق و علوم سیاسی دانشگاه تهران، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

منع تحصیل دلیل به عنوان یکی از مهمترین اصول دادرسی محسوب میشود که مبنای آن را عموماً اصل بی طرفی دادرسی و همچنین اصل حاکمیت اصحاب دعوا به شمار می آورند. به موجب این قاعده مرجع رسیدگی نمیتواند راساً و بدون درخواست طرفین دعوا، دلیلی را تحصیل کند. در داوری از این حیث که طرفین علی القاعده بر اساس توافق خود اختلاف را به آن ارجاع میدهند این پرسش مطرح میشود که آیا قاعده منع تحصیل دلیل در آن مجری است یا خیر. فرضیه اثبات شده در این مقاله آن است که با توجه به اصول حاکم بر داوری چنین قاعده ای در داوری نیز جاری میباشد. روش تحقیق در این مقاله روش کتابخانه ای است و در آن علاوه بر حقوق داخلی با فقه امامیه و اصول حاکم بر داوری نیز تطبیق داده میشود. این مقاله به دو بخش کلی تقسیم میشود در بخش اول در مورد مفهوم این قاعده و تمایز آن با اصطلاحات مشابه و امور خارج از آن پراخته میشود و در بخش بعدی به جایگاه این قاعده در داوری مورد بررسی قرار میگردد.

کلمات کلیدی:

تحصیل دلیل، اصل بی طرفی، اصل حاکمیت اصحاب دعوا، فقه امامیه، اصول حاکم بر داوری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1290137>

